

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Loven tilsigter at skabe mulighed for, at den planlægning, som miljøministeren lader foretage ved udarbejdelse af landsplandirektiv og lokalplan, bliver fulgt. Loven har endvidere til formål at forhindre ulovligt byggeri.

Ved 1. behandling den 8. december 1988 af forslag til lov om afvikling af Christiania fremsat af Kristeligt Folkeparti og Centrumsdemokraterne oplyste forsvarsministeren, at regeringen havde besluttet at gennemføre en 4-punkts handlingsplan, som skulle medvirke til, at de ulovlige forhold blev bragt til ophør.

Det første punkt i 4-punkts handlingsplanen er, at miljøministeren lader udarbejde et landsplandirektiv med efterfølgende lokalplanforslag for området. Lokalplanen skal give retningslinier for området samt for bebyggelsens anvendelse og fremtidige bygningsændringer, som kan danne grundlag for den fremtidige udvikling i området i forbindelse med, at de ulovlige tilstande bringes til ophør. Lokalplanbestemmelserne skal tilgodese, at den nuværende anvendelse af Christianiaområdet til blandet bolig- og værkstedsformål kan opretholdes, og at der bliver mulighed for placering af servicefunktioner og institutioner, der er forenelige med områdets særpræg. Det vil endvidere blive lagt til grund, at Christianiaområdet skal holdes åbent for Københavns befolkning med henblik på benyttelse af områdets rekreative værdier, og at Københavns befolkning fortsat sikres adgang til Ydre Vold og de to nordlige bastioner.

I overensstemmelse med dette punkt har miljøministeren den 17. marts 1989 udsendt et landsplandirektiv for Christianiaområdet.

Det andet punkt i regeringens handlingsplan er, at regeringen støtter Den Særlige Styringsgruppes bestræbelser på det sociale og bygningsforbedringsmæssige område. Regeringen imødekom derfor et ønske fra Styringsgruppen om, at uforbrugte bevillinger på ca. 15 mio. kr. fra 1987 og 1988 overførtes til 1989. Samtidig tillod regeringen, at op til 5 mio. kr. af dette beløb anvendes til sociale formål. Tillægsbevillingslov for 1988 giver derfor hjemmel til, at de uforbrugte bevillinger fra 1987 og 1988 overføres til 1989.

Det tredje punkt i handlingsplanen er, at regeringen søger at gennemføre et stop for det omfattende, ulovlige byggeri på Christiania. I den forbindelse vil der bl.a. ske en registrering af de nuværende ulovligt opførte bygninger og tilbygninger med henblik på, at området bringes tilbage til sit oprindelige udseende.

Det fjerde punkt er, at samtlige de værtshuse, som ikke inden for en kortere frist opnår bevilling, lukkes.

Regeringen fastsatte derfor den 23. december 1988 fristen til 1. februar 1989, og sagen behandles i øjeblikket af politidirektøren i København.

Denne lov er nødvendig for at sikre, at miljøministerens planlægning bliver fulgt, og at der bliver gennemført et stop for det omfattende ulovlige byggeri på Christiania.

Der er derfor tale om, at loven ændrer de sædvanlige planlægningsmæssige og beslutningsmæssige procedurer for så vidt angår anvendelsen af Christianiaarealet og bygninger derpå. Derimod er der ikke tale om fravigelse af lovregler, som direkte regulerer borgernes adfærd eller retsstilling som f.eks. straffeloven og skattelovgivningen.

2. Christianiaområdet, der i dag omfatter størstedelen af den tidligere Bådsmadsstrædes Kaserne, hele Ammunitionsarsenalet og en del af Flådestation Københavns område, blev indtil begyndelsen af 1970'erne anvendt til militære formål. I sommeren 1971 rømmede forsvaret Bådsmadsstrædes Kaserne og i efteråret 1971 Ammunitionsarsenalet. I løbet af dette efterår skete der en ulovlig indflytning af beboere på området. Senere skete der også indflytning på en del af Flådestation Københavns område.

I november 1971 afgav en tværministeriel arbejdsgruppe vedrørende normalisering af forholdene på Bådsmadsstrædes Kaserne en rapport. Rapporten konkluderede bl.a., at det i forbindelse med normalisering var nødvendigt, at det civile forhold måtte bringes ind i kontraktmæssigt regie, og at en normalisering kunne etableres under forudsætning af, at områdets beboere kunne motiveres til at samarbejde om løsning af en række konkrete problemer. Den 31. maj 1972 blev der indgået en foreløbig aftale mellem beboerne og Forsvarsministeriet. Den 14. juni 1973